

Odorheiu Secuiesc
Liceul "Miron Costea"
25.11.2024

Stimato domnisoare Anton Doma

Vă scriu datorită participării la „Provocare la Lectură”. Acesta este al treilea an în care particip la această provocare. În acest an am avut mare, deoarece m-am ocupat cu „Noi de carte”. Simțeam să fiu, încă, cu o treaptă mai aproape de înțelegere din punct de vedere profesional din domeniul nostru. Una dintre opțiuni în alegerea facultății este cea de Drept, încă din clasa a 7-a. Am început cursuri de psihologie în carieră, unde am făcut teste care ne ajută să ne ghidăm spre ceea ce vrem, în funcție de capacitățile noastre de a înțelege lucrurile și de a acționa (mă potrivește 88% în acest domeniul, până în momentul de față). Se pare că am derivat de la subiectul principal al acestei scrisori și anume cartea pe care vi recomand-o, „Noi de carte” de Markus Zusak.

Prima dată când am auzit titlul, am rămas puțin confuz, iar atunci când am văzut coperta am spus că mi-a plăcut ocazia carte pentru a se potrivește și copiilor de 13-15 ani, deoarece mi se pare potrivită. Dar tot am ales-o. Încă de la citirea titlului m-a atras, am o posibilitate aparte pentru a citi. Același sentiment coperta, a fiilor unei carti pe care o găsim pentru prima dată. Atunci când citesc, chiar în lumea descrisă în carte, chiar și citind „Noi de carte” m-am teleportat în perioada celui de al doilea Război Mondial, în Germania nazistă, într-un oraș pe nume Molching (Molching), pe o stradă numită Himmel. La început, am fost confuz, deoarece nu am citit nimic despre ea, mi-a plăcut descrierea de pe spatele acesteia, am trecut direct la lectură. Am citit pe unde am apucat, după prelecțiile sustinute la grădiniță, în pauze, am citit și am apucat, până ajungeam la cămin și îmi făceam timp, pe și o carte, pentru a citi. Mă simțeam la fel ca în acel atunci când a început să citească și v. vorbim cu orice prut să citească „Manualul gospodăriei”. Când am sesizat că este în perioada Holocaustului, mi-am dat seama că această carte o să mă ajute la mai multe lucruri. Anul acesta mi s-a introdus o materie

mau "Istoria Holocaustului", unde, după cum vă știți, este vorba despre
denumirea, învârtim despre Holocaust. Sunt pasionați de această pota
noastră a istoriei care a dus la persecuțiile ce au urmat din cauza
invidiei și a dorinței altora de a conștientiza și de a nu fi diferite.
Portez care mi-a plăcut la această carte este că cu micile explicații și
informații despre un anumit subiect. Căci ce în voi numine cu siguranță
este "O definiție pe care nu o găsiți în dicționar: A mi se pare:
Un act de încredere și iubire eliberat de orice de capu." Personajele
măle de suflet sunt: Liesel bineînțeles, Popu (Hermann), Rosa, Moritz și
Rudy. Dar personajul meu preferat a fost Popu, care a fost un om bun,
care gata pe cine putea, iubitor, gingaș, amant care se ține de cuvânt
clat. Am tot avut întrebarea aceasta în timpul lecturii, la care oș-ul
dori să știu pînă la urmă cum se va desfășura viața ei: Pe cine va reprezenta
doar soția primarului va fi demnitate pe Liesel? Și personajul meu
am una: Căreți cu Liesel a fost acordarea mai deprete apăsător
e?

De multumesc!

Cu respect,
Vreche Adinico Victorita, XI P
Liceul "Mareșalul Ștefan cel Mare" - Secuim
Prof. coordonator: Irina Doroftei.